

عنوان مقاله:

بررسی نحوه تاثیر همزمان زبری و طوق در کاهش عمق آب شستگی موضعی

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس ملی هیدرولیک ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سید بهروز بدری - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه آب دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

منوچهر حیدرپور - استاد گروه آب دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

بمنظور جلوگیری و کاهش اثرات آبشستگی به عنوان یکی از مهمترین عوامل تخریب پلها شناخت مکانیزم ان لازم و ضروری می باشد مواد بستر رودخانه ها فرسایش پذیر هستند و شدت این فرسایش به زمان بستگی دارد علاوه بر ساختار زمین و رودخانه ها که یکی از عوامل مهم در فرسایش است عوامل هیدرولیکی نیز نقش بسزایی در وقوع این پدیده ایفا می کنند در این مقاله تاثیر همزمان زبری و طوقه در کاهش آب شستگی موضعی با استفاده از داده های آزمایشگاهی در آزمایشگاه هیدرولیک دانشگاه صنعتی اصفهان مورد ارزیابی قرار گرفته است بر اساس الگوی آبشستگی که ابتدا راستی آزمایی شده است نتایج نشان داده است که استفاده از زبری با فواصل نسبی 0.5 و 0.6 قطر پایه به ترتیب به 157 و 13/8 درصد کاهش آبشستگی منجر میگردد همچنین استفاده از طوق با قطر 2 برابر قطر پایه باعث افزایش راندمان کاهش آب شستگی تا 38 درصد شده است

کلمات کلیدی:

عمق آب شستگی، آب شستگی موضعی، تکیه گاه پل، زبری و طوق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/563024>

